

متن پرسش

سلام: در خصوص ارتباط علم اعصاب و آناتومی مغز با علوم معرفت نفس سؤال داشتم. مغز انسان دو نیمکره مغزی چپ و راست دارد. هر نیمکره تا حد زیادی به اعمال بدنی مخالف آن مرتبط است. نیمکره چپ دست و پای راست و سمت راست میدان دید و غیره و نیمکره راست دست و پای چپ و سمت چپ میدان دید و غیره را اداره می کند. در اغلب مردم توانایی تکلم اصولاً در نیمکره چپ است. ارتباط بین دو نیمکره مغز انسان، توسط ماده ای به اسم جسم پینه ای برقرار می شود. در برخی موارد مثل بیماری صرع، این ارتباط با جراحی برداشته می شود. گفته شده که در اثر این کار، اختلالاتی رخ می دهد. مثلاً اگر یک جسم را به چشم چپش نشان دهیم (چشم راستش نبیند) نمی تواند اسمش را تلفظ کند، چون تکلم در نیمکره چپ است ولی چیزی که دیده در نیمکره راستش قرار گرفته. به نظر می رسد این مسأله با وجود فقط یک درک کننده در بدن تناقض دارد، و این گونه تصور می شود که آن چیزی که خود واحد تصور می کنیم، منوط به اتصال سالم دو نیمکره و در نتیجه امری مادی است. این تناقض ظاهری چگونه توجیه می شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مباحث «معرفت نفس» در این ساحت، حضور دارد که می یابد آن کسی که خود را و بدن خود را احساس می کند، امری است که در فلسفه به آن نفس ناطقه می گویند و می یابد که بدن او با تمام ابعادش، ابزارهای نفس ناطقه است. موفق باشید